

LEO GLENSVIG - Civilingeniør

Grøndalsvej 40, st. tv.
DK-2000 Frederiksberg
Tel.: 44 34 19 37
Fax.: 44 34 19 37
Mobil: 23 39 19 37
E-Mail: leo@glensvig.dk

Dato: 24. november 2009

Justitsminister Brian Mikkelsen
Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Formand Peter Skaarup
Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Vedr. Krænkelser af retsbevidstheden.

Retsbevidsthed bygger jo på, at domstolenes afgørelser opfattes som rimelige af befolkningens store flertal, men det er ikke tilfældet ved vedlagte sag, som gennem årene er blevet fortalt et stort antal mennesker.

Sagen omfatter en advokats indgåelse af indenretligt forlig uden bemyndigelse af klienten, og det vil fremgå af sagen, at der er behov for at få ændret eller udvidet lovgivningen. Dette kan ske på den måde, at hvis en sags advokater ønsker et indenretligt forlig, er de forpligtiget til at fremlægge et skriftligt notat, i hvilken deres klient har bemyndiget dem til at indgå et indenretligt forlig. Det har taget 5 år men uden resultat, at forsøge at få oplyst, om det er i overensstemmelse med lovgivningen at indgå forlig uden klientens bemyndigelse. Jeg vedlægger følgende dokumenter, som forklarer sagen:

Fakta-Notat.	Dette er en skrivelse på 4 sider, hvori er beskrevet hvorledes sagen startede og blev behandlet ved de forskellige myndigheder.
Brev til Advokatnævnet vedhæftet Jyllands Posten artikel.	Artiklen viser, at der har været sager som nærværende. Der kom intet svar fra Advokatnævnet.
Genpartssamling.	Dette er den stævning med et meget stort antal bilag, som blev forelagt domstolen. Bilagene bekræfter ligeledes, at hvad der kortfattet er anført i Fakta-Notat er korrekt.
Sagsøgerens 1. Procedureindlæg	Dette er foranlediget af, at dommeren var blevet syg da det afsluttende retsmøde skulle finde sted. Det blev derfor bestemt, at advokaterne skulle lave et indlæg med oplysning om, hvad de ville have fremført ved retsmødet.
Skrivelse fra sagsøgers advokat vedhæftet sagsøgtes Svarprocedure.	Dette er det tilsvarende indlæg fra sagsøgte, efter at han havde modtaget og læst sagsøgers indlæg. Efter modtagelsen af dette indlæg meddelte sagsøgeren, som det fremgår af skrivelserne, at hun ikke havde nogle bemærkninger til sagsøgtes Svarprocedure..
Dom fra Retten i Lyngby	Dette er en skrivelse på 27 sider med forklaring af sagen.

Jeg er klar til uden udgifter at besvare breve eller e-mails, samt at deltage i møder hvis det ønskes. Jeg ville være taknemlig, hvis man efter at have læst nærværende materiale ville oplyse, om det er

muligt at ændre lovgivningen, så man undgår, at der kan indgås forlig uden klientens bemyndigelse. Jeg ville være taknemlig om jeg 14 dage efter modtagelsen af nærværende skrivelse med bilag kunne få oplyst, hvad man ønsker at gøre. Det må påregnes at "Fakta-Notat" vil have mange menneskers interesse, og vil kunne være af interesse i aviserne..

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'P. M. J.', written in a cursive style.

FAKTA-NOTAT: Mangelfuld retssikkerhed når en advokat kan indgå forlig uden bemyndigelse fra klienten

Nærværende "Fakta-Notat", som også er fremsendt til Justitsministeren og Folketingets Retsudvalg med anmodning om at ændre lovgivningen, så der opnås retfærdig rettergang, har til formål at beskrive den urimelige behandling en klient får, når advokaten indgår forlig i en retssag uden sin klients bemyndigelse.

Resume & Konklusion

Som det fremgår af sagen, kan advokater indgå forlig uden klientens bemyndigelse, og dommere godkende indenretlige forlig uden at sikre sig, at sagsøger og sagsøgte har godkendt forliget.

Når dette sker, kan klienten ikke efterfølgende få genoptaget sagen eller prøvet afgørende ved retten, idet der ved alle myndigheder bliver meddelt, at det ikke kan ske, *idet klienten jo har indgået forlig.*

Man kan gå så vidt at betragte denne sag som en krænkelse af de europæiske menneskerettigheder og retssikkerhed.

Der er selvsagt tale om dårligt arbejde fra advokatens side og manglende lydhørhed overfor klientens krav, når noget sådan sker. Ydermere viser de etiske regler/principperne fra Advokatnævnet, at det i advokatstanden anses for acceptabelt at indgå forlig uden sin klients accept. Nærværende sag er således næppe et enkeltstående tilfælde med lille risiko for at ske igen. Advokatnævnet ønsker eller kan tilsyneladende ikke sikre, at dets medlemmer følger god etisk praksis, som ellers gælder i andre brancher.

Det forekommer derfor, som om der er brug for en ændring eller udvidelse af den nuværende lovgivning, således at advokater ikke kan indgå forlig uden klientens accept, eller dommere godkende indenretlige forlig uden at sagsøger og sagsøgte skriftligt har bemyndiget deres advokater til at gøre dette. Retsbevidsthed, der bygger på, at domstolenes afgørelser opfattes som rimelige af befolkningens flertal, er under pres, når domstolene kan acceptere forlig som nærværende.

I de følgende 7 afsnit beskrives sagens forløb i detaljer, så man kan forstå, hvad der er sket under den lange tid, sagen har været under behandling. Endvidere kan man se, at hvis advokaten indgår forlig uden klientens bemyndigelse skaber det en række problemer for at få genoptaget sagen.

1. Årsag til retssagen

Sagen startede i maj 2004 med, at el-afregningen for 6 ældre lejere af beskyttede boliger knyttet til Plejecentret Lillevang i Farum pludselig steg med 62%, svarende til en ekstra årlig udgift af størrelsesorden som Folkepensionens daværende månedlige grundbeløb på ca. 4.500 kr. Ved henvendelse til det ansvarlige Boligselskab, blev det oplyst, at årsagen til forhøjelsen skyldtes, at man for året 2003/2004 havde ændret afregningen for elforbruget på de fælles arealer, således at fælles-forbruget, i stedet for at blive afregnet over huslejen med indflydelse på beboernes boligydelse, nu blev afregnet over forbruget på de individuelle elmålere i hver lejlighed. Når en lejlighed således stod tom på grund af lejers hospitalsophold eller dødsfald, kom denne ikke til at bidrage til fælles-forbruget, som blev fordelt på de øvrige lejere.

2. Beboerklagenævn

Da det nye opkrævningssystem ikke fandtes at være i overensstemmelse med lovgivningen, blev det besluttet at klage til kommunens Beboerklagenævn for at få afregningssystemet ændret. Beboerklagenævnets afgørelse forelå først den 23. december 2004 og heraf fremgik, at det ny afregnings-system var lovligt. På en forespørgsel om hvad der lå bag denne afgørelse, blev det oplyst, at boligselskabernes repræsentant i Beboerklagenævnet havde oplyst, at Erhvervs- og Byggestyrelsen havde godkendt det ny afregningsprincip, der var i fuld overensstemmelse med Almenlejelovens kapitel 10.

Med henblik på at få dette be- eller afkræftet blev Erhvervs- og Byggestyrelsen kontaktet umiddelbart efter nytår med anmodning om et hurtigt svar, idet fristen for anke af Beboerklagenævnets afgørelse til Boligretten var 4 uger. Svaret kom først den 3. marts 2005, hvilket skyldtes, at det var Socialministeriet, som skulle svare på henvendelsen, og her havde man travlt med andre sager. Af Socialministeriets svar fremgik, at såfremt en boligafdelings samlede udgifter til el og varme omfatter udgifter til opvarmning og belysning af fælleslokaler, skal afdelingens andel posteres på dets konto 111.1 og dermed medtages i det budget, som ligger til grund for beregning af husleje og dermed boligydelse. Da Socialministeriets svar om at det anvendte afregningsprincip ikke var lovligt endelig indløb, var Beboerklagenævnets afgørelse, for at overholde ankefristen, allerede anket til Boligretten i Hillerød.

3. Boligretten i Hillerød

Baseret på en anbefaling fra Lejernes Landsorganisation (LLO) blev en advokat valgt til som lejernes advokat at anke sagen til Boligretten. Der blev straks udvalgt en sagsøger blandt lejerne, hvilket blev min mor's nabo, der havde retshjælpsforsikring, og havde boet længst i de beskyttede boliger. Der blev ansøgt om fri proces ved Statsamtet, hvilket blev bevilget. Undertegnede påtog sig uden udgift for lejerne alt korrespondance samt tekniske beregninger baseret på de målinger hos de 6 gamle lejere, som undertegnede havde udført.

Umiddelbart efter at der var bevilget fri proces, anmodede Boligselskabet's advokat i Farum om et møde med henblik på en forligsmæssig forhandling. Lejernes advokat blev skriftligt 6 dage før mødet ved brev, og på selve dagen ved et skriftligt notat, samt bemærkninger under mødet, gjort bekendt med, at for at opnå indgåelse af forlig, ville lejerne insistere på, at de ulovligt opkrævede beløb blev tilbagebetalt, se skrivelserne på side 29-31 i "Genpartssamling".

Den 9. maj 2005 fremsendte Boligselskabet's advokat et forligsforslag til lejernes advokat baseret på, at det lovlige afregningsprincip først skulle gælde fra regnskabsåret 2004/2005, mens der ikke skulle ske tilbagebetaling af de i regnskabsåret 2003/2004 ulovligt opkrævede beløb. Sammen med forligsforslaget blev fremsendt en række måleraflæsninger og detaljerede beregninger udarbejdet for Boligselskabet af et rådgivende konsulentfirma, som belyste, hvorledes der skulle have været afregnet for 2003/2004 for at være lovligt. Lejernes advokat videresendte den 11. maj materialet til undertegnede med anmodning om kommentarer senest dagen efter, idet Boligrettens svarfrist skulle overholdes. En simpel beregning viste, at udgiften til fælles el og varme var af størrelsesordenen 3.000 kr./år pr. lejer, hvilket blev meddelt lejernes advokat, samtidig med at det skriftligt igen blev oplyst, at lejerne ikke ville acceptere Boligselskabets forligsforslag, idet det ikke medførte tilbagebetaling af de ulovligt opkrævede beløb.

Alligevel tiltrådte lejernes advokat ved en skrivelse af 13. maj 2005 det forligsforslag, som boligselskabet's advokat havde udarbejdet. Udskrift af retsbogen med oplysning om det indenretlige forlig samt skrivelsen med godkendelsen af forligsforslaget blev først undertegnede bekendt den 27. juli 2005. Ved at indgå forlig uden klientens accept sparede lejernes advokat boligselskabet for at efterbetale ca. 25.000 kr. Blandt flere af de personer, som har fået fortalt om sagen, er opfattelsen, at lejernes advokat nok har fået penge af Boligselskabet for at forlige sagen uden tilbagebetaling af det ulovligt opkrævede beløb. Det blev efterfølgende ved telefonopringninger med Boligretten i Hillerød og Statsamtet undersøgt, om der kunne opnås en ny fri proces, men svaret var, at det kunne der ikke, *idet sagsøger jo havde indgået et indenretligt forlig.*

4. Advokatnævnet

Da det for en lægmand forekommer usædvanligt, at en advokat kan indgå forlig uden bemyndigelse fra sin klient, blev det besluttet at indklage lejernes advokat til Advokatnævnet. Der blev medsendt kopi af de 2 skrivelser advokaten havde modtaget med oplysning om, at klienten ikke ville indgå forlig uden tilbagebetaling af de ulovligt opkrævede beløb.

Den 4. april 2006 svarede Advokatnævnet: *Formanden har på grundlag af en bedømmelse af*

oplysningerne i sagen og Advokatnævnets praksis om god advokatskik vurderet, at der ikke er nogen mulighed for, at Advokatnævnet vil afgøre sagen til fordel for Dem, hvis klagen blev forelagt for nævnet.

Konklusionen er således, at det er i overensstemmelse med Advokatnævnets praksis om god advokatskik, at en advokat kan indgå forlig uden sin klients accept. Tilsyneladende kan dommere, som ved Boligretten i Hillerød, også acceptere et indenretligt forlig uden at sikre sig, at sagsøger og sagsøgte har tiltrådt dette forlig.

Dette er dog uforståeligt, hvilket fremgår "Sagsøgerens 1. Procedureindlæg" side 14, hvor der henvises til de "Advokatetiske Regler" pkt. 1.1., som er vedhæftet procedureindlægget.

5. Beboerklagenævn igen

Da det ikke var muligt at få sagen genoptaget efter afslaget fra Boligretten i Hillerød og Advokatnævnet, blev det besluttet igen at forsøge at få Beboerklagenævnet til at behandle ulovlighederne. Forinden sagen igen blev rejst, blev det forsøgt at få Boligselskabet og dets administrerende direktør til at udbetale de ulovligt opkrævede beløb, men forgæves.

Sagen blev igen rejst den 26. april 2006 på vegne af 5 lejere, idet den oprindelige sagsøger ikke kunne indgå i sagen, med den begrundelse at *vedkommende jo allerede havde indgået et indenretligt forlig*. Materialet, der blev fremsendt til nævnet, bestod af omfattende beregninger baseret alene på de tal, som det rådgivende konsulentfirma havde fremlagt på Boligselskabet's vegne, samt andre tal tidligere oplyst af Boligselskabet selv. Beregningerne viste, at tabet for de 6 lejere totalt androg 24.679,19 kr. hvortil kom morarenter for de 27 måneder indtil da, svarende til 5.114,15 kr.

Efter 2 måneders forløb meddelte Boligselskabet's advokat, at han af hensyn til omkostningerne, og ikke mindst de tidsmæssige omkostninger ved en længerevarende retssag havde bedt Boligselskabet om at overveje muligheden for en forligsmæssig løsning baseret på de for Beboerklagenævnet fremlagte beregninger, samt at Boligselskabet havde accepteret dette. Da Boligselskabet nu endelig ønskede et forlig baseret på tilbagebetaling af de ulovligt opkrævede beløb, fik Boligselskabet's advokat besked på, at i så fald skulle den oprindelige sagsøger også være omfattet. Dette medførte et svar fra Boligselskabet's advokat hvori anføres, at der ikke er noget retlig grundlag for at den oprindelige sagsøger kan deltage, *idet vedkommende jo har indgået et indenretligt forlig*. Advokaten fik så at vide, at hvis ikke den oprindelige sagsøger også blev tilbagebetalt, ville der ikke være tale om at indgå forlig. Endelig den 18. august 2006 blev der indgået et forlig på lejernes vilkår også omfattende den oprindelige sagsøger, og det krævede beløb på sammenlagt 29.988,51 kr. blev udbetalt og straks fordelt til de 6 lejere.

6. Advokatnævn igen

Efter fremsendelse af kopi af det materiale, der var fremsendt til Beboerklagenævnet for dets genoptagelse af sagen, svarede Advokatnævnet den 23. maj 2006: *På baggrund af det af Dem senest fremsendte materiale har Advokatnævnets afdelingsformand besluttet at ændre den tidligere truffne afgørelse, således at den af Dem rejste klage afvises efter dens beskaffenhed, idet sagen findes at fordre en bevisførelse, der ikke kan ske for Advokatnævnet, men henvises til afgørelse ved de almindelige domstole.*

Da sagen henvises til afgørelse ved de almindelige domstole blev det derfor besluttet, at sagsøger igen skulle ansøge om fri proces, hvilket skete den 7. september 2007, men denne gang til Civilstyrelsen. Efter sagsøgers opnåelse af fri proces blev sagen rejst ved Retten i Lyngby, men denne gang med en ny advokat for lejerne.

7. Retten i Lyngby

Sagen blev rejst ved Retten i Lyngby den 20. december 2007, med lejernes tidligere advokat som

sagsøgte. I "Genpartssamling" S.1 findes stævningen, hvor det afgørende var, at sagsøgte skulle dømmes for at have indgået forlig uden klientens accept.

Dommen faldt den 6. november 2009, hvor sagsøgte blev frifundet.

Leo Glensvig, civilingeniør
Grøndalsvej 40, st.tv.
2000 Frederiksberg
Tel. 44 34 19 37